

bejdende Landbrugs Vedkommende ere vel begrundede. Naar man ser paa det her foreliggende Forslag til en Finansloov, synes det dog ikke, at Regeringen har været af den Mening, at det er knappe Tider. Thi saaledes som dette Forslag fremtræder, kunde der vist nok være sparet en ikke ubetydelig Del adskillige Steder paa Budgettet. Selv det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojsen) indrømmede jo i Gaar, at havde det været under andre Forhold, kunde det godt lade sig gøre at spare adskillige Millioner, men naar dette kunde lade sig gøre under ordinære Forhold, hvorfor kunde det saa ikke lige saa godt lade sig gøre, hvis Regeringen havde god Vilje dertil, fordi vi nu leve under andre Tilstande? Naar man ser paa Kultusministeriets Budget, maa man forhøvsøge over alle de Bevillinger, der der findes til de Mænd, der have gjort eller muligvis ville gøre sig fortjente af Fædrelandet, naar de saa en eller anden Støtte dertil. Jeg tror nok, at vi ere komne temmelig vidt i at give Understøttelse til disse forskellige Ting. Og naar man ser paa de militære Ministers Budgetter, ser man haade her i dette Ting og rundt om ude i Landet blevet mere og mere enig om, at det er alt for store Summer, der anvendes til militære Foranstaltninger. Jeg kan heller ikke se andet, og det er min ufravigelige Mening, at det er alt for store Summer, der anvendes, naar vi leve i Tider, hvor alle Mennesker tale om det at mangle Penge. Fra alle Sider er man vel ogsaa enig om dette, at det er det nuværende Regeringssystem, der er Skyld i disse Tilstande, og derfor kan man vel ogsaa fra alle Sider være enig om Ønskeligheden i at komme ud af disse Tilstande. Dersom vi havde levet under ordinære Tilstande og altsaa ikke vare ude i Provisoriet, var der vel aldeles ikke nogen Rimelighed for, at dette Ting vilde have gaaet med til at bevilge saa store Beløb til de forskellige Ting, som Regeringen har udført i disse Aaringer, og saa havde vi ikke faaet vor Kassebeholdning, der dog for saa Nar siden var temmelig stor, ned til noget saa ubetydeligt som nu. En Ting mere kunde man vel sige. Folketinget vilde vel heller ikke have været med til at billige, at der var blevet opkrævet flere Skatter til Statshusholdningens

Jørelse end strengt nødvendigt; og hvis disse to Ting havde været undladt, ser jeg ikke rettere end, at vi saa vilde have været i bedre økonomiske Tilstande, end vi nu ere i. Jeg tror, at det vilde have været noget, der i særlig høj Grad vilde have gavnet Landbruget, om vi havde haft en hel Del af de Penge tilbage, som nu ere forbrugte. Men saa længe Tilstanden er saaledes, at dette Tings Mejeret ikke respekteres, saaledes som almindelige Mennesker mene, at det er Grundlovens Mening og Forudsætning, at den skulde respekteres, saa længe mener jeg heller ikke, at vi kunne vente at komme ind i bedre Tilstande paa dette Omraade. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojsen) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgfreds (Scharling) udtalte sig i Gaar paa samme Maade som i Foraaret, da vi skiltes, idet de udtalte varme Ønsker om, at det Forlig, hvorpaa der nu er arbejdet gennem længere Tid, maatte blive bragt til Bæje i denne Samling. Særlig anbefaler det sidste ærede Medlem med meget varme Ord at tage fat paa Forligsunderhandlingerne saa snart som muligt, for at der ikke skulde blive saa kort Tid til dem, at de skulde komme til at standse eller briste af Mangel paa Tid saaledes som i Foraaret. Jeg er naturligvis ikke i Stand til at forhindre et Forlig, da jeg staa her som Medlem af et Mindretal her i Tinget, men jeg vilde gerne have Lov til at sige til de Herrer, der staa saa stærkt paa disse Strengte, at jeg meget vilde ønske, at det Forlig, de agte at skaffe til Bæje, maa blive et saadant, som ikke skal komme til at drage ubehagelige Følger efter sig, hvis det lykkes dem at faa det i Stand. Jeg tror at turde sige, at det er en almindelig Mening hos Menigmand her i Landet, at skulle vi have et Forlig, maa det være et saadant, hvor der ikke er Tale om, at man paa nogen Maade er gaaet paa Akkord med Uretten. Hvis man slutter et Forlig, uden at Folkets Støttebevillingsret bliver anerkendt, saaledes som Grundloven tilsiger, at den bør være det, tror jeg, at vi miste noget af det, som vi dog endnu have. Jeg tror næsten, at det saa vilde gaa os paa en lignende Maade, som det gif Prinsessen i Eventyret, som sank fra at være Kongedatter ned til i det mindste for en Tid at indtage en tjenende